

OECD *Multilingual Summaries*

How's Life? 2017

Measuring Well-being

Summary in Polish

Przeczytaj całą publikację pod adresem: [10.1787/how_life-2017-en](https://doi.org/10.1787/how_life-2017-en)

Życ lepiej 2017

Ocena jakości życia

Streszczenie w języku polskim

Jak żyje się w 2017 roku?

Co sprawia, że życie jest udane? Bogactwa ludzkiego życia nie da ująć się samymi liczbami, tym ważniejsze więc jest, aby statystyki kształtujące politykę publiczną odzwierciedlały zarówno materialne warunki bytowe, jak i jakość życia mieszkańców, w tym ewolucję życia w czasie, różnice w zależności od grupy społecznej oraz to, czy bieżący dobrobyt nie jest realizowany kosztem zubożenia zasobów w przyszłości. Taka analiza jest właśnie celem niniejszej czwartej edycji raportu "Życ lepiej", który obrazuje jakość życia ludzi w krajach członkowskich OECD i krajach partnerskich.

Jakość życia polepszyła się, ale nie pod każdym względem

Kryzys finansowy poważnie i trwale wpłynął na życie ludzi, szczególnie mocno dotykając kwestii pracy. Rozdział 1., w którym opisane są zmiany jakości życia od 2005 roku, wskazuje, że sytuacja w niektórych aspektach życia polepszyła się, lecz od czasów kryzysu postępy są spowolnione, a pod niektórymi względami poziom dobrobytu spadł. Przychody domowe oraz średnie roczne zarobki wzrosły od 2005 roku łącznie o odpowiednio 7% i 8%, co stanowi w przybliżeniu zaledwie połowę wyniku odnotowanego dla okresu 1995-2005. Odsetek ludzi niemających dostępu do podstawowej infrastruktury sanitarnej (będący już na niskim poziomie w większości krajów OECD) spadł o ponad jedną trzecią. Więcej ludzi twierdzi także, że czuje się bezpiecznie samemu po zmierzchu. Również średnia długość życia w krajach OECD - której zmian nie odnotowano w 2015 roku - wzrosła ogólnie o prawie dwa lata.

Pomimo tych postępów pod innymi względami jakości życia nie udało się podnieść. W około połowie krajów OECD bezrobocie długoterminowe utrzymuje się na poziomie wyższym niż w 2005 roku, a niepewność na rynku pracy jest o około jedną trzecią wyższa niż w 2007 roku, kiedy to po raz pierwszy dokonano jej pomiaru. W porównaniu do okresu przedkryzysowego frekwencja wyborcza spadła, średnia zadowolenia z życia w krajach OECD lekko obniżyła się, a odsetek ludzi, którzy czują wsparcie przyjaciół i rodziny obniżył się o 3 punkty procentowe. Ewolucja wskaźników, które długofalowo wspierają dobrobyt jest zróżnicowana. Także w tym przypadku postępy dotyczące niektórych kwestii (np. spadek emisji gazów cieplarnianych per capita, zmniejszenie palenia, większe inwestycje w badania i rozwój oraz więcej wytworzonych dóbr gospodarczych) są kontrowane przez pogarszające się warunki na innych polach (np. zwiększające się zadłużenie gospodarstw domowych w większości krajów, spadająca wartość finansowa netto krajów, coraz większa liczba osób otyłych oraz spadek zaufania do władz krajowych).

Utrzymujące się różnice mają wiele oblicz

Różnice mogą zaistnieć w każdym aspekcie ludzkiego życia. W Rozdziale 2. różnice w jakości życia analizowane są przez kilka różnych pryzmatów: od różnic między najwyższą i najniższą znaną wartością, poprzez różnice w jakości życia w zależności od płci, wieku i edukacji. Analiza ta pokazuje, że choć w

niektórych społeczeństwach różnic jest mniej niż w innych, to we wszystkich krajach OECD istnieją tak pozytywne, jak i negatywne różnice. Różnice te także współoddziałują na siebie, a wynikające z nich niekorzyści łączą się. I tak ludność z grupy posiadającej 20% najwyższych dochodów dwukrotnie częściej wskazuje silne zadowolenie z życia niż osoby z grupy 20% najniższych dochodów. Ludzie o dużym zadowoleniu z życia oceniają natomiast czterokrotnie częściej swoje zdrowie za dobre w porównaniu do osób o słabym zadowoleniu z życia. W wielu krajach OECD ludziom brakuje właściwego zabezpieczenia na wypadek wstrząsu dochodowego. Zgodnie z danymi z 25 krajów OECD ponad jedna trzecia ludności popadłaby w biedę, gdyby musiała zrezygnować z trzech miesięcy swoich przychodów,

Na drodze do dobrobytu migranci zmierzają się z licznymi trudnościami

Średnio 13% populacji krajów OECD urodziła się za granicą. Migranci to różnorodna grupa, zarówno wewnątrz poszczególnych krajów, jak i w ujęciu międzynarodowym - od szukających nowych możliwości pracowników o wysokich umiejętnościach po ludność uciekającą przed wojną i nędzą. Rozdział 3. pokazuje, że aby cieszyć się dobrobytem w miejscu, które jest dla nich nowym domem, muszą oni stawić czoła wielu wyzwaniom. Średni dochód migrantów jest o 25% niższy, a średni majątek netto o 50% niższy niż w przypadku rodowitych mieszkańców. Pomimo że szanse na zdobycie pracy migrantów i osób urodzonych w kraju są podobne, ci pierwsi częściej mają niestandardowe godziny pracy, są zatrudniani na niskopłatnych stanowiskach i są narażeni na trudne lub niebezpieczne warunki pracy. W niektórych przypadkach imigranci nie mogą także odpowiednio wykorzystać nabytych wcześniej umiejętności: prawie 30% imigrantów z wykształceniem wyższym wykonuje pracę poniżej swoich umiejętności, podczas gdy odsetek ten dla osób rodowitych mieszkańców wynosi 20%. Dodatkowo do słabszych warunków pracy migrantów dochodzą trudności mieszkaniowe: jeden imigrant na czterech twierdzi, że jest narażony na zanieczyszczenie powietrza i zagrożenie hałasem w miejscu zamieszkania, podczas gdy dla rodowitych mieszkańców odsetek ten wynosi jeden na pięciu; 41% imigrantów mieszka w niespełniających norm lub przepełnionych lokalach (27% w przypadku rodowitych mieszkańców). W większości przeanalizowanych krajów OECD imigranci wskazują także na gorsze zdrowie, słabsze wsparcie ze strony państwa i niższy subiektywny poziom jakości życia niż rodowici mieszkańcy. Niemniej jednak konieczne jest polepszenie oceny jakości życia imigrantów, zwłaszcza teraz, kiedy to badania dotyczące gospodarstw domowych mają trudności z dotarciem do najbardziej podatnych na trudności grup.

Między instytucjami publicznymi a ludnością, której one służą, istnieje rozłam

Od wielu lat problemem w krajach OECD jest trwały spadek frekwencji wyborczej. Rozdział 4. wskazuje, w jakich innych dziedzinach ludzie czują dystans do instytucji publicznych, które im służą. Ponad połowa mieszkańców OECD uważa, że ich władze publiczne są skorumpowane. Zaufanie w instytucje publiczne spada od 2005 roku, a jedynie 33% ludności czuje, że ma wpływ na działania rządu. Dystans jest jeszcze większy dla grup, które są najbardziej niedoreprezentowane w życiu publicznym: w porównaniu z absolwentami uczelni wyższych ludzie bez wykształcenia na poziomie licealnym rzadziej czują, że mają wpływ na decyzje polityczne. Deklarowana frekwencja wyborcza ludzi z najniższej 20% transzy zarobkowej jest o 13 punktów procentowych niższa niż w przypadku najwyższej 20% transzy. Ogólnie ujmując, Europejczycy są usatysfakcjonowani z tego, jak przebiegają wybory, lecz znacznie mniej jeśli chodzi o reformy dążące do zmniejszenia nierówności społecznych. Zadowolenie z edukacji publicznej i służby zdrowia bardzo różni się w zależności od kraju, ale wydaje się wyższe wśród ludzi, którzy korzystali z tego typu usług w ostatnim czasie. Mogłoby to oznaczać, że doświadczenia mają znaczenie w kształtowaniu opinii mieszkańców.

© OECD

Niniejsze podsumowanie nie jest oficjalnym tłumaczeniem materiałów OECD.

Kopiowanie niniejszego podsumowania jest dozwolone pod warunkiem zamieszczenia informacji o prawach autorskich OECD i tytułu oryginalnej publikacji.

Wielojęzyczne podsumowania są tłumaczeniami fragmentów dokumentów OECD, pierwotnie opublikowanych w językach angielskim i francuskim.

[Przeczytaj pełną wersję w języku angielskim w iBibliotece OECD!!](#)

© OECD (2017), *How's Life? 2017: Measuring Well-being*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/how_life-2017-en